

юнъ-тепе, има единъ исполински гробъ, дѣто селяни-ти на сѣки Гергевденъ отивали всѣдомовно, та клали овны връху гробът въ жрътвѣ на героятъ и ся гошавали за спомънъ. За този Български герой доказватъ, че быль нѣкой войвода Георги, кой-то въ завоеваніе то вардишъ крѣпостътъ, която е ва срѣднійтъ върхъ на Коюнъ-тепе сега развалена. Той като излѣзналъ съ войни-ти си на Гергювденъ да отблъсне турско-то нападаніе, въ сраженіе то му отсѣкли главата и той безъ глава прикаль доклѣ падналъ на това място, дѣто послѣ го и заровили, и за честь му приносяли жрътва Черногоровци-ти. Нѣ прѣди 70 години съ сила-та на Каванозовци-ти, Турци-ти го отнѣли и го нарѣкли: Ялжнъса-Гази, та сега е дервишко текке.

35. На това село старите развалини ся намиратъ единъ часъ къмъ истокъ, дѣто показватъ и мънастиръ Св. Атанасъ, и село-то сѫ наричали Единюво. Отъ тоя мънастиръ ся е съхранилъ единъ Български рѣкописъ, на кой-то въ края има слѣдущійтъ надпись: Сън мѣчникъ саписа се вѣ село Единюво . вѣ мтиръ Стого Атанасіе . вѣ тѣжни врѣмена . прѣ пловдискому Митрополитоу Кюркъ Арсеніе . вѣ лѣта: зцое: за нашъ Цркви ѿ мнѣ грѣшнааго Йеромънауха Бениаминъ срашинова . ѿ Царскою сѣло попово . иже вѣ роудопие. (сегашно Найлпіе).

36. Отъ това село $\frac{1}{4}$ часъ къмъ югозападъ на единъ клонъ отъ Срѣдна гора има Мънастиръ Св. Никола. Тоя мънастиръ нѣкогашъ быль въ латински рѣце, понеже преди нѣколко години, кога ся преправи мънастирътъ, като копаяхъ дворътъ да го изравнатъ, открихъ ся много латински гробове, въ кои-то ся намѣрихъ желѣзни кръстове, римски пенязи и единъ надгробенъ мраморенъ стълпъ, валчестъ и дебель двѣ педы, съ надпись разваленъ отъ времето. Той е изображенъ на таблицѣ-тѣ подъ чрѣт. 14-й.

Спорѣди доказателства-та на селяни-ти, тоя мънастиръ быль много голѣмъ и окруженъ съ крѣпость, дѣто въ 1419 год. Челеби Султанъ (Мохаметъ I) като испратилъ съ много войска Муса-Кеседжія (брать му Муса-Паша) да покори